

Л.З. Ребуха

*кандидат психологічних наук,
доцент кафедри психології та соціальної роботи
Тернопільського національного економічного університету,
Liliya_Rebukha@ukr.net*

ФУНДАМЕНТАЛІЗАЦІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ НА ЗАСАДАХ ІНТЕГРАЦІЇ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Навчальна дисципліна «Теорія соціальної роботи» слугує теоретичною основою для вивчення усіх професійно-спрямованих дисциплін спеціальності «Соціальна робота». Вона покликана надати майбутнім фахівцям фундаментальні знання в оволодінні категорійно-понятійним апаратом та поглиблені уміння щодо використання цих знань у розв'язуванні конкретних соціальних задач.

Зміст теоретичних питань курсу «Теорія соціальної роботи» тісно пов'язаний із циклом соціогуманітарних навчальних дисциплін. Оскільки для забезпечення структури неперервного формування системи теоретико-методологічних знань у майбутніх соціальних працівників необхідно керуватися специфікою роботи майбутнього фахівця за сучасних умов розвитку суспільства [2, с. 98]. Зважаючи на це, за останні роки суттєво змінилися підходи до змістового наповнення навчальної дисципліни «Теорія соціальної роботи». Важливо при формуванні змісту враховувати принципи: соціальної ефективності, науковості, прикладної та неперервної реалізованості, пріоритету розвивальної та випереджаючої функцій навчання та його наступності, інтегральної реалізованості, фузіонізму та концентризму та ін. [1, с. 49–50; 2].

Ці принципи є засадничим підґрунтям у виборі та створенні належних критеріїв – системи вимог до навчального матеріалу не лише з позицій обсягу, структури, логічного упорядкування, методичної значущості, а й для фундаменталізації освітнього процесу. Ефективність професійної підготовки за університетської освіти суттєво зростає, коли на дисципліну фундаментальної підготовки «Теорія соціальної роботи» покладають даткові функції: теоретичне використання змісту слугує важливою умовою у розв'язанні конкретних прикладних та практико-зорієнтованих задач професійної спрямованості.

Отже, фундаменталізація професійної підготовки соціальних працівників у вищій школі безпосередньо залежить від сформованої професійної культури викладача як науковця, створення ним на основі фундаментального підходу до навчання сучасних навчальних програм та умілого використання в студентській аудиторії на засадах інтеграції інноваційних технологій.

ЛІТЕРАТУРА

1. Корець М. С. Професійна спрямованість фундаментальних навчальних дисциплін у фаховій підготовці вчителів технологій / М. С. Корець // Вища освіта

України: Теоретичний та науково-методичний часопис Інституту Вищої освіти АПН України, 2006. – №1. – С. 49–53.

2. Ребуха Л. З. Методологічні підходи до фундаменталізації змісту професійної освіти у вищій школі / Л. З. Ребуха // Педагогіка та психологія : виклики і сьогодення : Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, Україна, 5-6 травня 2017 року). У 2-х частинах. – К. : ГО «Київська наукова організація педагогіки і психології», 2017. – Ч. 1. – С. 98–100.

А. Б. Ревть

*кандидат педагогічних наук, доцент
кафедри соціальної педагогіки та корекційної освіти
Дрогобицького державного педагогічного
університету імені Івана Франка
alla_rev1@ukr.net*

М. І. Клим

*кандидат педагогічних наук, доцент
кафедри соціальної педагогіки та корекційної освіти
Дрогобицького державного педагогічного
університету імені Івана Франка*

ПОЗААУДИТОРНА РОБОТА З ОБДАРОВАНОЮ СТУДЕНТСЬКОЮ МОЛОДІЮ В УКРАЇНІ

Здатність до збереження і примноження інтелектуального потенціалу є визначальним чинником розвитку суспільства, яке існує в умовах глобалізації та інформатизації ХХІ століття. Тому одним із пріоритетних напрямів державної політики в Україні має бути постійна підтримка обдарованої молоді. Досвід та успіхи найбільш розвинених країн світу у галузі науки, виробництва, розвитку нових технологій, культури та освіти свідчать про необхідність радикальної перебудови системи навчання з метою створення умов для обдарованої молоді вільно проявляти свої особливості, розвиватися відповідно своїм нахилам.

Економічні та соціальні перетворення в Українській державі зумовили необхідність реформування всіх ланок системи освіти. Перед сучасною освітою постало завдання максимального розкриття і розвитку потенціалу кожної особистості, формування людини як суб'єкта соціального та професійного життя, підготовки її до самовдосконалення, самовизначення та самореалізації. Нова українська школа має забезпечувати всебічний розвиток індивідуальності людини як особистості та найвищої цінності суспільства на основі виявлення її задатків, здібностей, обдарованості і талантів.